

DIEVS VAI NAUDA?

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Ps. 33:6-9; Mat. 19:16-22; 1. Pēt. 1:18; Ebr. 2:14, 15; 2. Moz. 9:14; Ps. 50:10.

ATMIŅAS PANTS:

“Tādēļ arī Dievs viņu paaugstināja un dāvāja viņam vārdu, kas ir pāri visiem vārdiem, lai Jēzus vārdā visi mestos ceļos – kas debesīs, kas virs zemes un zem zemes – un lai katra mēle apliecinātu, ka Kungs ir Jēzus Kristus Dievam Tēvam par slavu” (Fil. 2:9-11).

Dievs nešķiež vārdus, paskaidrojot savu skatījumu uz pārmērīgu apsēstību ar naudu un materiālām lietām. Kristus vārdiem alkatīgajam bagātajam vīram, kurš, lai gan Kunga svētīts, krāja un krāja to, kas viņam bija, vajadzētu mūsos raisīt dievbijības jūtas: “Neprātīgais! Šajā naktī tev atprasīs dzīvību – kam tad piederēs tas, ko esi sakrājis?” Tā notiek tam, kas krāj tikai sev, bet netop bagāts Dievā” (Lūk. 12:20, 21).

Kalpošana Dievam un kalpošana naudai ir savstarpēji izslēdzošas darbības. Ir vai nu viens, vai otrs, Dievs vai nauda. Tā ir fantazēšana, ja mēs domājam, ka mums var būt abi, jo dubultas dzīves dzīvošana agri vai vēl u iedzīs mūs strupceļā. Mēs varam piemulķot citus, varbūt pat sevi, bet ne Dievu, kam mēs kādu dienu sniegsim pārskatu.

Mums ir jāizdara izvēle, un, jo ilgāk mēs vilcināmies, aizbīdināmies un kavējamies, jo spēcīgāku ietekmi uz mūsu dvēselēm atstās nauda un mīlestība uz naudu. Ticība prasa pieņemt lēmumu.

Mūsu izvēli daudz vieglāku vajadzētu padarīt tam, ka mēs koncentrējamies uz to, kas ir Dievs, ko Viņš mūsu labā ir izdarījis un ko mēs Viņam esam parādā.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 20. janvārī.

Kristus – Radītājs

Izlasi 1. Moz. 1:1, Ps. 33:6-9; Jes. 45:11, 12; Jer. 51:15 un Jāņa 1:3. Ko šie panti mums māca par materiālās pasaules labumu? _____

“Tas bija Kristus, kas izpleta Debesis un lika pamatus zemei. Tā bija Viņa roka, kas iekāra pasaules Visumā un izveidoja puķes pļavā. ‘Tu kalnus uzcel ar savu spēku.’ Jūra, un Viņš to ir darinājis! Ps. 65:5, Ps. 95:5. Tas bija Viņš, kas piepildīja zemi ar skaistumu un gaisu ar dziesmām. Uz visām lietām virs zemes, gaisā un debesu jumā Viņš rakstīja Tēva mīlestības vēsti.” (E. Vaita “Laikmetu ilgas”, 20. lpp.)

Materiālās lietas pašas par sevi nav ļaunas. Atšķirībā no dažām reliģijām, kas māca, ka materiālā pasaule un pati matērija ir slikta vai ļauna un ka tikai garīgās lietas ir labas, Bībele vērtē materiālo pasauli.

Galu galā, pats Jēzus to ir radījis. Kā tad tā var būt ļauna? Tā diemžēl var tikt samaitāta un izmantota ļauniem nolūkiem, kā tas ir ar visām Dieva dāvanām, bet tas nepadara sākotnējo dāvanu ļaunu. Bībele brīdina no ļaunprātīgas Dieva radīto lietu izmantošanas un sabojāšanas, bet ne no pašām šīm lietām.

Tieši pretēji, Dievs radīja materiālo pasauli un Viņš gribēja, lai Viņa ļaudis arī bauda šīs pasaules augļus un labumus: “Priecājies par visu labo, ko tev un tavam namam devis Kungs, tavs Dievs, priecājies kopā ar levītu un svešinieku, kas mīt pie tevis!” (5. Moz. 26:11, sk. arī 5. Moz. 14:26).

Jēzus ir Radītājs (Jāņa 1:1-3), un zeme ir tikai piemērs tam, ko Viņš ir radījis. Viņa radošā spēja dod Viņam unikālu skatījumu par pašu dzīvi un uz tiem, kas dzīvo. Viņš zina materiālo lietu vērtību un zina, ka Viņš tās mums ir iedevis mūsu labumam, pat mūsu priekam. Viņš arī zina, kas notiek, kad cilvēce sabojā šīs dāvanas vai pat tās iznīcina, lai gan (tāpat kā ar visām lietām) tās bija domātas, lai tiktu izmantotas Dieva pagodināšanai.

Paskaties apkārt uz pārsteidzošajām veltēm radītajā pasaulē. Pat pēc grēka postījumiem mēs vēl joprojām varam redzēt tai raksturīgo labumu. Ko radītā pasaule un tas, ka tā ir laba, māca mums par tās Radītāja labumu? _____

Dieva Dēls / Cilvēka Dēls

Mēs, kristieši, uzskatām, ka Jēzus bija pilnīgs Dievs un pilnīgs cilvēks. Šī dievišķā un cilvēciskā savienība padara Viņa skatījumu unikālu attiecībā uz to, kas ir svarīgs šajā zemē un kas ir svarīgs mūžībai. Tas, ka mēs nevaram saprast, kā Viņam varēja būt dievišķa/cilvēciska daba, neatceļ šo patiesību, tāpat kā kāda cilvēka izpratnes trūkums par aerodinamiku nevar apstādināt lidmašīnas lidojumu.

“Ir divi noslēpumi ar vienu cenu – personu daudzums dievišķajā Trīsvienībā un Dieva un cilvēces savienošānās Jēzus personā. [...] Nav izgudrots nekas, kas būtu tik fantastisks kā šī patiesība par iemiesošanos.” (J. I. Packer “Knowing God” (Downers Grove, Illinois: InterVarsity Press, 1973), 53. lpp.)

Viens iemesls, kāpēc Jēzus atnāca uz šo pasauli, bija parādīt mums, cik mīlošs un gādīgs ir Dievs un cik ļoti Viņš rūpējas par katru no mums. Nebūdamas ne tuvu auksta un tāla dievība, kā daži uzskatīja, Jēzus atklāja mūsu Debesu Tēva patieso raksturu.

Sātans tomēr ir mēģinājis mūs atdalīt no Dieva. Viņš ir centies padarīt Viņu bezpersonisku, raksturojot Viņu kā kādu, kas par mums nerūpējas. Viņš ar visiem iespējamajiem līdzekļiem dara visu, ko var, lai atturētu mūs no Dieva labestības un žēlastības iepazīšanas un piedzīvošanas. Neparasta mīlestība uz materiālām lietām labi darbojas kā viens no sātana plāniem šī mērķa sasniegšanai.

Izlasi Mat. 19:16-22. Ko šis stāsts mums stāsta par to, kā sātans var izmantot mūsu mīlestību uz materiālām lietām, lai neļautu mums nākt tuvu Kungam? _____

Iedomājies, ka Jēzus pats, Dievs miesā, runā ar šo jauno vīrieti, kas acīmredzot zināja, ka Jēzus ir īpašs cilvēks. Un tomēr – kas notika? Viņš ļāva savai lielajai bagātībai, savai mīlestībai uz materiālām lietām atšķirt viņu no paša Dieva personas. Mīlestība uz pasauli un uz materiālām vērtībām viņu bija tā apžilbinājusi, ka, lai gan viņš bija noskumis, ar šīm skumjām nepietika, lai viņš izdarītu to, kas ir pareizs. Viņš nenoskuma par to, ka būtu pazaudējis savus īpašumus (viņš tos nepazaudēja). Viņš bija noskumis par to, ka zaudēja savu dvēseli šo lietu dēļ.

Neatkarīgi no tā, vai mēs esam bagāti vai nabagi, kā mēs varam pārlicināties, ka mums ir pareiza attieksme pret šīs pasaules lietām? _____

Glābējs Kristus

Būt parādā nav Debesu princips. Bet Ādams un leva grēkoja, un pārkāpts likums nozīmēja nāvi. Tādējādi cilvēce kļuva par parādnieku dievišķajai taisnībai. Mēs esam bankrotējuši, garīgi maksātnespējīgi un nekad nevarēsim atmaksāt šo parādu.

Dieva mīlestība uz mums ir iedarbinājusi glābšanas plānu. Jēzus kļuva par mūsu "galvotāju" (Ebr. 7:22). Kristus kā Glābēja identitāte ir tā, kas atklāj vissvarīgāko darījumu, kāds jebkad ir izdarīts. Tikai Viņa dzīvības upuris varēja nodrošināt dievišķās taisnības prasīto maksu. Jēzus samaksāja mūsu grēka parādu, pie krusta savienojot taisnību un žēlastību. Universs nekad nebija pieredzējis tādas bagātības atklāšanu, ar kādu tika samaksāts par cilvēka atpirkšanu (Ef. 5:2).

"Atdodot visu savu Debesu bagātību šai pasaulei, Kristū atdodot mums visas Debesis, Dievs ir nopircis katra cilvēka gribu, pieķeršanās jūtas, prātu un dvēseli." (E. Vaita "Kristus līdzības", 326. lpp.)

Izlasi katru pantu un izveido sarakstu ar to, no kā Kristus mūs ir izglābis: Kol. 1:13; 1. Tes. 1:10; 1. Pēt. 1:18; Ebr. 2:14, 15; Gal. 3:13; Atkl. 1:5. _____

Grieķu vārds "tetelestai" Jāņa 19:30 tiek uzskatīts par vissvarīgāko vārdu, kāds jebkad ir izteikts. Tas nozīmē "ir piepildīts", un tas ir pēdējais teikums, ko Jēzus izteica pie krusta. Viņa pēdējais paziņojums nozīmēja, ka Viņa misija bija paveikta un mūsu parāds "pilnībā samaksāts". Viņš to neizteica kā kāds, kam nav cerības, bet kā tas, kas ir piedzīvojis izdošanos, glābjot pazaudēto pasauli. Skatīšanās uz glābšanas krustu atklāj pagātnes notikumu ar tagadnes ietekmi un nākotnes cerību. Jēzus atdeva Savu dzīvību, lai iznīcinātu grēku, nāvi un velna darbus reizi par visām reizēm. Tas nozīmē, ka mēs esam glābti, kaut arī nepelnīti (Ef. 1:7). Ieskatīties glābšanas brīnumos nozīmē uzkāpt uz svētas zemes.

Kristus kā Glābējs ir viscildenākais Dieva tēls. Viņa augstākā interese ir mūs glābt. Tas atklāj Viņa skatījumu uz cilvēci un īpaši to, kā Viņš vērtē attiecības ar mums. Apmierinot taisnības prasības, Kristus pievērs Savu uzmanību mūsu reakcijai uz Viņa upuri.

Padomā par šo: Kristus pilnībā samaksāja parādu par visu ļauno, ko tu jebkad esi izdarījis. Kādai vajadzētu būt tavai atbildei? (Sk. Īj. 42:5, 6.) _____

Greizsirdīgs Dievs

Savā sadursmē ar faraonu Dievs paziņoja: “Jo šoreiz Es tev uzsūtišu visas savas sodības un arī taviem kalpiem un tavai tautai, lai tu zinātu, ka visā zemē nav neviena kā Es!” (2. Moz. 9:14).

Ko Kungs domāja, sakot, ka “visā zemē nav neviena kā Es”? _____

„Laicīgiem cilvēku prātiem nav iespējams pilnībā saprast Bezgalīgā raksturu un darbus. Visasākajam intelektam, visspēcīgākajam un visaugstāk izglītotajam prātam šī svētā Būtne vienmēr paliks ietērpta noslēpumā.” (Elena Vaita “Liecības draudzei” 5. sēj., 698., 699. lpp.)

Dievam nav līdzīga (1. Ķēn. 8:60). Viņš domā, atceras un rīkojas tādā veidā, ko mēs nesaņemam. Nav svarīgi, kā mēs mēģinām izveidot Viņu pēc savas līdzības, Dievs paliek Dievs. Viņš ir Tas, kurš izveidoja katru sniegpārslīņu, smadzenes, seju un personīgo raksturu unikālu, un “cita nav” (1. Ķēn. 8:60). Galu galā, Viņš ir Radītājs, un kā Radītājs Viņš noteikti ir atšķirīgs no Savas radības.

Ko šie panti mums stāsta par to, cik atšķirīgs ir Dievs no Savas radības? 1. Sam. 2:2; Ps. 86:8; Jes. 55:8, 9; Jer. 10:10; Tīt. 1:2. _____

Kad mēs skatāmies uz visu, kas ir Dievs, visu, kas Viņam pieder, un visu, ko Viņš dara, ir pārsteidzoši, ka Viņam varētu būt sāncenši. Un tomēr Viņam tādi ir. Viņam ir “jācinās” par cilvēku mīlestību un pieķeršanos. Varbūt tieši tāpēc Viņš saka, ka Viņš ir “greizsirdīgs” Dievs (2. Moz. 34:14). Dievs radīja cilvēkus, lai viņi būtu brīvi, kas nozīmē, ka mums ir izvēles iespēja kalpot Viņam vai arī kaut kam citam. Izvēle kalpot citiem dieviem, neskatoties uz to, kādā formā tie ienāk cilvēka dzīvē, bieži ir bijusi būtiska cilvēces problēma, pretēji kalpošanai tikai Dievam, kam kalpot ir vērts, Tam, kas ir radījis visu Universu un kam tas pieder. Tieši tāpēc Viņš patiešām ir greizsirdīgs Dievs.

Kas tavā dzīvē sacenšas ar Dievu, lai iegūtu tavu pieķeršanos? _____

Patiesais īpašnieks

Mēs piederam Dievam gan radīšanas, gan glābšanas dēļ. Ne tikai mēs piederam Dievam, bet arī visi mūsu īpašumi. Mums pašiem nepieder nekas kā tikai mūsu pašu izvēle. Savukārt galvenais pasaulīguma princips ir ideja, ka mēs esam savu īpašumu īpašnieki. Tomēr tā ir krāpšana. Kristiešiem domāt, ka viņi ir pilnīgi savu mantu saimnieki, nozīmē pieņemt kaut ko pilnīgi pretēju Dieva Vārdam.

Viss pieder Dievam, nevis mums (Īj. 38:4-11). Mēs esam tikai īrnieki un svešinieki (3. Moz. 25:23), tieši tādi paši, kādi bija israēlieši Apsolītajā zemē. Mēs pat esam atkarīgi no Dieva, lai izdarītu savu nākamo elpas vilcienu (Ap.d. 17:25). Viņam pieder arī tas, par ko mēs domājam, ka tas pieder mums. Mēs esam Viņa namturi, un kā tādiem mums ir jāpārvalda redzami un pat neredzami īpašumi Dieva godam.

Izlasi tālākos pantus un izveido sarakstu ar to, kas pieder Dievam: 5. Moz. 10:14; Ps. 50:10; 104:16; Ec. 18:4; Hag. 2:8; 1. Kor. 6:19, 20. Ko šie panti mums māca, kā mums vajadzētu raudzīties uz materiālām vērtībām, kas ir mūsu īpašumā?

“Visas lietas pieder Dievam. Cilvēki var ignorēt Viņa prasības. Lai gan Viņš bagātīgi apvelta viņus ar Savām svētībām, viņi var izmantot Viņa dāvanas savtīgai sevis apmierināšanai. Bet viņiem būs jādod norēķins par savu namturību.” (Elena Vaita “Liecības draudzei” 9. sēj., 246. lpp.)

Dieva īpašumtiesības un mūsu namturība nodrošina tādas attiecības, ar kuru palīdzību Viņš var izmantot mūs tādā veidā, kas sagatavos mūs Debesīm un kas nāks par labu un svētīs citus. Tikmēr neuzticams namturis var ierobežot Īpašnieka pieeju Viņa paša īpašumam. Kā mēs vakar redzējām, Dievs mums neuzspiež Savu gribu. Viņš mūs radīja un nodeva mūsu rokās šīs pasaules īpašumus, lai mēs tos pārvaldītu, kamēr Viņš atgriežas. Tas, ko mēs ar tiem darām, atklāj, kāda veida attiecības mums ir ar Viņu.

Pārdomā, ko nozīmē tas, ka realitātē tev nepieder nekas no tā, kas tev pieder, bet ka tas viss pieder Dievam. Ko tas māca, kā tev vajadzētu izturēties pret to, kas atrodas tavā īpašumā?

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Namturība, kā mēs to saprotam, sākās ar to, ka Dievs ielika Ādamu un Ilevu skaistās mājās dārzā, lai viņi varētu par to rūpēties un to pārvaldīt (1. Moz. 2:15). Šajā pilnīgajā vidē viņiem bija jāpadara dārzs patīkams dzīvošanai; tas bija uzdevums, kas nevarēja būt pārāk grūts. Dievs pilnvaroja viņus jaunajā lomā un mācīja viņiem, kā nest savu atbildību. Rūpēšanās par Ēdeni piešķirtu nozīmi un ienestu laimi jaunajā ģimenē.

Ebreju vārds, kas tulkots kā “valdīt” (1. Moz. 1:26, 28), nozīmē “kontrolēt un valdīt”. Ņemot vērā kontekstu, tā nebija skarba uzkundzēšanās, bet gan labvēlīga valdīšana, rūpējoties par Dieva radību. Šī atbildība nav beigusies. Šajā vidē Ādamam un Ilevai bija jāmācās, ka Dievs ir Īpašnieks, bet viņi ir Viņa menedžeri jeb pārvaldnieki. No paša sākuma Dievs bija paredzējis, ka Ādamam un Ilevai būs atbildīgas pozīcijas un pienākumi, bet ne kā īpašniekiem. Viņiem bija jāparāda Dievam, ka viņi būs uzticami saviem pienākumiem.

“Ādamam un Ilevai tika iedots Ēdenes dārzs, lai rūpētos par to. Viņiem bija jākopj un jāsarģā. Viņi bija laimīgi savā darbā. Prāts, sirds un griba rīkojās pilnīgā saskaņā. Savā darbā viņi nepiedzīvoja ne nogurumu, ne smagas pūles. Viņu stundas bija piepildītas ar lietderīgu darbu, un viņi atradās cits cita sabiedrībā. Viņu nodarbošanās bija patīkama. Dievs un Kristus apcīmoja viņus un sarunājās ar viņiem. Viņiem bija dota pilnīga brīvība. [...] Dievs bija viņu Ēdenes māju īpašnieks. Viņi uzturēja to Viņā.” (Elena Vaita “Manuscript Releases” 10. sēj., 327. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Ko fakts, ka Dievam pieder pasaule, māca mums par mūsu galvenajām atbildībām, ja runa ir par vīdi? Lai gan mums ir jāizvairās no dažu dabas aizstāvju politiskā fanātisma, kas pielūdz pašu dabu, kādai vajadzētu būt mūsu kā kristiešu attieksmei pret vides aizsardzību?
2. Pakavējieties vairāk pie domas par Dievu kā “greizsirdīgu” Dievu. To nav vienmēr viegli aptvert, īpaši tāpēc, ka mēs, cilvēciskos vārdos runājot, uz greizsirdību raugāmies kā uz kaut ko sliktu, no kā ir jāizvairās. Tomēr kā mēs varam saprast šo domu, kā tā ir attiecināta uz Dievu bez jebkādas negatīvās bagāžas, kas parasti nāk līdzī šim vārdam?
3. Kā mēs varam iemācīties atšķirt pareizu Dieva radīto fizisko lietu izmantošanu un prieku par tām no ļaunprātīgas izmantošanas? Kāpēc ir tik svarīgi saprast šo atšķirību?